

De VAN DE WERELD De WIJNBERG

Dit boekje is een uitgave van de Wijnberg © 2023

Auteur: Ton Manders

Vormgeving & illustraties: Sjors Tomlow

www.dewereldvandewijnberg.nl

1 De Nieuwe Start

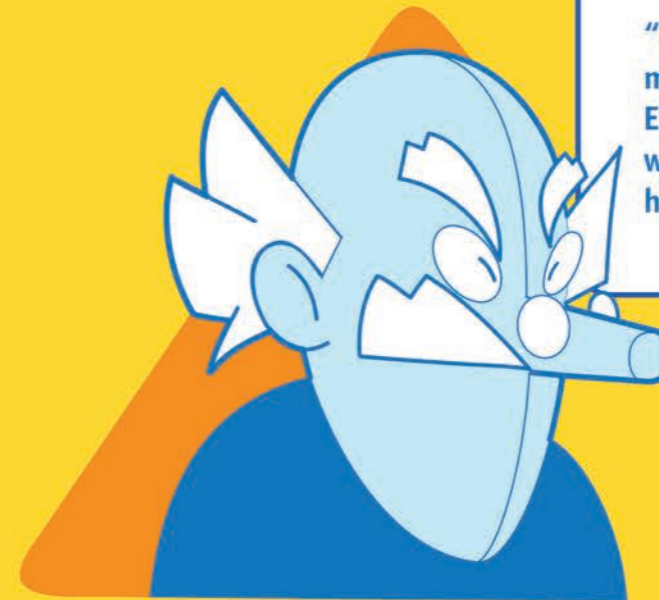
Maandagochtend, 15 augustus 2033

Bente stapt het schoolplein op. Nieuwsgierig en tegelijk een beetje zenuwachtig. Hoe zou deze school zijn? Wie worden haar klasgenootjes? En wat zouden ze van haar vinden? Best wel spannend, zo'n eerste schooldag. Zeker nu, aan het begin van De Nieuwe Start.

De Nieuwe Start was de laatste maanden hét onderwerp van gesprek geweest in het land. In de kranten, op TV, op internet... Overal hoorde je dat het de hoogste tijd was voor verandering. Tientallen jaren hadden de problemen zich in het land opgestapeld. Van milieuvervuiling en klimaatverandering tot oorlog en vluchtelingen. Van woningnood tot de steeds grotere kloof tussen arm en rijk. Op social media werd alleen nog maar ruzie gemaakt, gevloekt en gescholden. Mensen schreeuwden om het hardst en niemand leek nog na te denken of naar anderen te willen luisteren.

Het leven was er niet leuker op geworden. Maar dat zou nu veranderen, had de regering beloofd. Een groep knappe koppen had de problemen onderzocht en schreef daarover een dik en moeilijk boekwerk met adviezen. De regeringsleider (die een hekel had aan dikke boeken) bladerde het even door, gooide het aan de kant en gaf in een paar zinnen een korte samenvatting. "De problemen in ons land komen door hebzucht. Mensen willen steeds maar méér hebben. Ze willen beter, machtiger of rijker zijn dan anderen. En dat brengt alleen maar ellende."

Er moest een einde komen aan dat anders en beter willen zijn. Daarom had de regering besloten dat het land gewoon helemaal opnieuw zou beginnen.

**"We maken een Nieuwe Start,"
maakte onderwijsminister
Vlaggom bekend.**

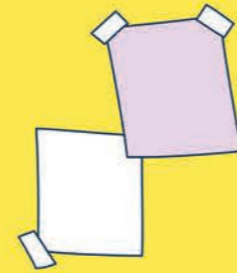
**"Een nieuw begin onder het
motto 'Iedereen Gelijk'.
En we beginnen op de scholen,
want wie de jeugd heeft,
heeft de toekomst."**

2 Iedereen is gelijk

De zoemer klinkt en Bente haast zich naar de ingang van het schoolgebouw. Boven de deur hangt een groot bord met de naam van de school: De Eerlijke Wereld. Boven de naam staat een cirkel met in het midden een zwarte horizontale streep. De cirkel staat voor onze wereld, had Bente op de website van de school gelezen. De horizontale streep in de cirkel geeft aan dat niemand hoger of lager, beter of slechter is dan een ander. "Nou, ik ben benieuwd," denkt Bente terwijl ze naar binnen loopt. "Ik vind het meer lijken op een verbodsbord."

Ze is laat. Achter in de klas is nog één plaatsje vrij, naast een nogal stevige jongen met wild piekerig haar. "Zit hier al iemand?" vraagt ze. De jongen buigt voorover, tuurt naar de zitting van de stoel en kijkt haar weer aan. "Volgens mij niet." Ze lacht. "Nou, dan zit Bente hier voortaan." "Hoi Bente." Hij schuift een slordige stapel schetsen en tekeningen aan de kant om plaats voor haar te maken. "Ik ben Jobbe."

Iedereen in de klas draagt het nieuwe verplichte uniform: een blauwe broek of rok met een blauw shirt. Allemaal dezelfde kleding, want iedereen is gelijk. En toch zie je verschillen, merkt Bente op. Dat groepje meisjes vooraan bijvoorbeeld. Met hun sieraden en perfecte kapsels zien ze er net wat anders, chiquer uit dan de rest. "Dat is Filifijn en haar kliekje," legt Jobbe uit. "Het populairste meisje van de klas en het lievelingetje van iedere docent. Ze is het vriendinnetje van die blonde spierbundel daar. Dat is Bulle. Daar kun je maar beter geen ruzie mee krijgen, zoals zijn naam al doet vermoeden. Bulle is altijd op zoek naar een slachtoffer om te pesten. Maar verder ongevaarlijk, want zo dom als het achtereind van een varken." Bente lacht. Ze mag die Jobbe wel.

De leraar komt binnen en het rumoer in de klas wordt minder.

“Goedemorgen jongens en meisjes. Mijn naam is Droog. Welkom in De Eerlijke Wereld. Een heerlijke wereld, vind ik zelf.” Hij pauzeert even, maar behalve een overdreven lachende Filifijn reageert niemand. “Eerlijk ... Heerlijk, snap je?” voegt hij eraan toe, grinnikend om zijn eigen grapje. Jobbe kijkt Bente met rollende ogen aan. “Tjee, wat een eikel.”

“Het is even wennen,” gaat Droog verder. “Gewoon naar school in plaats van thuis op de computer lessen volgen. Maar je begrijpt vast dat dat echt niet meer kan. Want hoe moet ik dan controleren of jullie wel echt doen wat je moet doen? Hoe weet ik dan zeker dat jullie zelf je huiswerk maken en niet jullie ouders? Want ouders vinden altijd dat hun kind bijzonder is. En ‘bijzonder’, daar doen wij niet aan op De Eerlijke Wereld, nietwaar?”

Jobbe pakt hoofdschuddend zijn potlood en begint op een blad papier te schetsen. Vol bewondering ziet Bente hoe haar nieuwe vriend met een paar snelle lijnen een rake spotprent van Droog neerzet. “Joh, wat kun jij goed tekenen!”

Droog gaat verder. “Wie van jullie kan mij uitleggen wat de bedoeling is van school?” Filifijn steekt snel haar vinger op. “School is bedoeld om ons voor te bereiden op onze rol in de samenleving, mijnheer.” “Uitstekend antwoord Filifijn!” Filifijn kijkt trots om zich heen. “Uitslover,” mompelt Jobbe. “Stomme slijmjurk.” “Inderdaad, op school bereiden we jullie voor op wat jullie later zullen worden,” gaat Droog door. “Daarom hebben we vakken en onderwerpen die niet direct nuttig zijn, uit het lesrooster geschrappt. Wat heb je bijvoorbeeld aan handvaardigheid en tekenen? Weg ermee!”

“Wat een ongelooflijk idioot idee,” roept Jobbe terwijl hij zijn tekening verfrommelt en de klas in gooit. “Gedraag je, jongeman! Teken en is een leuke hobby, maar verder totaal zinloos,” snauwt Droog hem streng toe.

Bulle draait zich om en lacht Jobbe uit. “Jammer hè, dikkerdje. Wat moet je nou met dat stomme tekenen? Of met geschiedenis en wereldoriëntatie? Wat kan mij het nou schelen wat ze vroeger deden of in andere landen eten? Geef mij maar een dikke hamburger!” Het groepje jongens om hem heen juicht. “Haha, die Bulle. High five!”

“Stilte!” sist Droog. “Wat voor vakken zijn dan wel belangrijk denken jullie?” “Taal,” antwoordt Filifijn onmiddellijk. Ze telt op haar vingers.

“Googelen, opzoeken. Rekenen. Programmeren.” Bezorgd merkt ze een kleine beschadiging in haar perfect gelakte nageltjes op. “Eh... nagelverzorging? Ook heel belangrijk!” Bente steekt haar hand op. “Gaan we wel boeken lezen?” “Boeken? Je bedoelt literatuur? Laten we dat maar niet doen,” antwoordt Droog. “Boeken gaan meestal over andere ideeën en meningen. Op De Eerlijke Wereld hebben we het liever over de overeenkomsten tussen mensen en niet de verschillen. Want zijn we niet allemaal gelijk?”

“Muziekles?” vraagt een jongen die met zijn wat versleten schoenen en afgedragen kleding duidelijk uit de toon valt. “Nee Perth, geen muziek,” kapt Droog hem af. “Muziek levert niets op. Integendeel. De een is liefhebber van popmuziek, de ander van hardrock. Jij houdt misschien van klassiek, maar iemand anders van hiphop. Wat moeten we met al die verschillen? Geen muziek, geen gezeik, iedereen gelijk.” Beteuterd kijkt Perth voor zich uit.

3 De Buitenbeentjes

Het schooljaar vordert. De dagen, weken, maanden rijgen zich aaneen, dag in dag uit hetzelfde. Bente vindt De Eerlijke School helemaal niet heerlijk. Integendeel. Het is er ronduit saai, vervelend en slaapverwekkend. Het enige lichtpuntje is zo nu en dan een grappige scheldpartij wanneer Jobbe weer eens uit zijn slof schiet.

Iedereen mag dan wel gelijk en hetzelfde zijn, in de klas zijn toch duidelijke groepjes ontstaan. Allereerst het groepje van Filifijn en haar gevolg.

Knap, populair en eigenlijk maar met twee dingen bezig. A: een goede indruk maken op Droog ("Mijnheer, mijnheer, volgens mij kijkt Jobbe bij Bente af!"). En B: nog meer indruk maken op Bulle ("Oh my God ... ik zag je gisteren op het voetbalveld. Wat was je knap ... eh ... ik bedoel ... wat speelde je knap!").

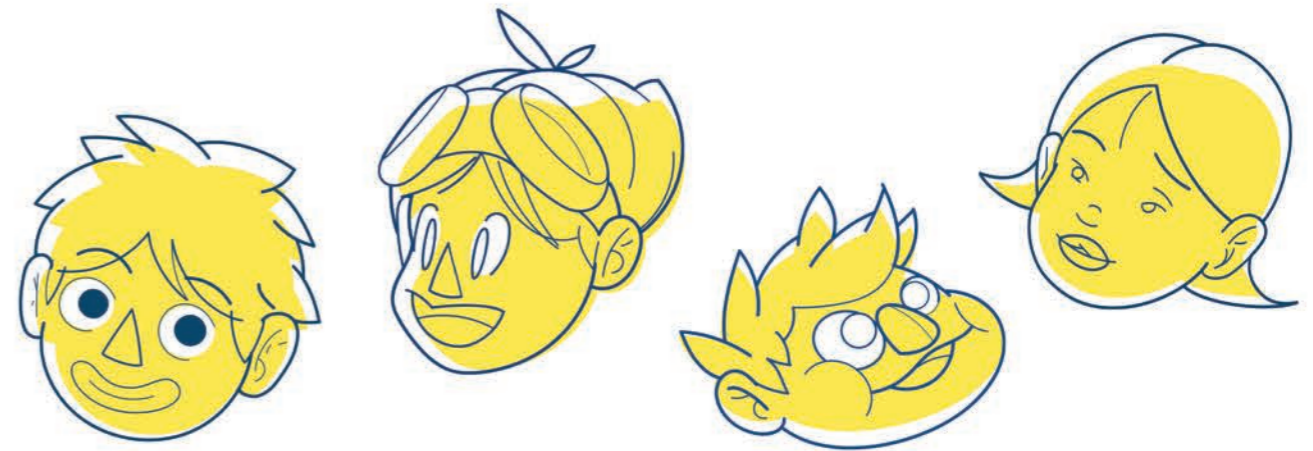
Dan is er dus de groep van Bulle en zijn vriendjes. De 'Bullebakken' noemt Jobbe hen. Schreeuwerig, niet al te slim en altijd bezig een klasgenoot het leven zuur te maken.

En dan zijn er de Buitenbeentjes. Zo worden ze genoemd door de rest van de klas. Vier kinderen die 'anders' zijn dan de rest en die elkaar juist daarom opzoeken. Bij elkaar vinden ze bescherming tegen de spottende en hatelijke opmerkingen van hun klasgenoten.

Allereerst Bente, de slimste van de groep. Eigenlijk de slimste leerling van de hele klas. En tegelijk ook de lastigste leerling, vindt mijnheer Droog, met al haar kritische vragen en opmerkingen. Bente neemt nooit zomaar aan wat haar leraar vertelt, maar vraagt door. "Waarom? Hoezo dan? Is dat echt wel zo?"

De rest van de klas vindt Bente maar een raar meisje. Of een rare jongen. Want de ene dag verschijnt ze op school als Bente. In een rok, met een beetje make-up en oorbellen in. Een andere keer is het Bent die 's ochtends naast Jobbe plaatsneemt, in een lange broek en met warrig haar. "Dat ligt er maar net aan hoe ik me voel, als ik 's morgens uit bed stap," had ze de wat verbaasde blik van Jobbe eens beantwoord.

Jobbe is haar allerbeste vriend. Ze kunnen het prima met elkaar vinden, ook al is hij totaal anders dan zij. Jobbe is altijd druk in zijn hoofd. Hij vindt het erg moeilijk om zich te concentreren en zijn aandacht bij de les te houden. Te veel gedachten buitelen over elkaar heen. Een hele schooldag stilzitten en naar Droog luisteren, is voor Jobbe het ergste wat er is. "Dan kriebelt het in mijn kop en in mijn hele lijf," probeerde hij Bente eens uit te leggen. Maar als hij kan tekenen en schilderen wordt hij helemaal rustig. Jobbe maakt de mooiste kunstwerken die precies vertellen wat hij met woorden niet kan zeggen. Een van die werkjes, een prachtig portret van Bente, hangt op haar kamer. "Hier, voor jou," mompelde hij wat onhandig toen hij het haar cadeau deed.

Wat Jobbe heeft met tekenen en schilderen, heeft Perth met muziek. Bente was nog nooit iemand tegengekomen die zoveel verschillende instrumenten bespeelde. De kleine, onopvallende Perth lijkt bijna in het niets op te lossen als Filifijn en haar vriendinnen hem weer eens uitlachen om zijn versleten schooluniform, zijn oude schoenen en rugzak. Maar zodra hij achter de piano plaatsneemt en zijn smalle vingers de toetsen strelen, gebeurt er iets wonderlijks. Dan lijkt de kleine Perth te groeien en verandert het verlegen jongetje in een kunstenaar die een toverachtige wereld tevoorschijn speelt.

Het vierde en laatste Buitenbeentje is Anke. Pientere ogen achter dikke brillen-glazen, slordig en vergeetachtig. Anke maakt zich totaal niet druk om wat anderen van haar vinden. Het enige wat haar interesseert, is techniek. Ze weet alles van computers en programmeren, maakt de meest ingewikkelde en spannende games. De computerlessen op school zijn stomvervelend voor haar. Veel en veel te makkelijk. Anke werkt aan een razend moeilijk 'hologram' programma, waarmee ze levensechte beelden in de lucht kan projecteren. Een jungle of een onderwater-wereld bijvoorbeeld, waar je middenin zit. Ze kan er uren over vertellen, stotterend van enthousiasme. Maar zelfs Bente, Jobbe en Perth haken al snel af, omdat ze hun vriendin met geen mogelijkheid kunnen volgen.

De Buitenbeentjes zijn voortdurend de klos in de klas. Als ze niet bespot worden door Filifijn of gepest door Bulle, dan krijgen ze wel op hun kop van leraar Droog. Omdat ze niet opletten of met andere dingen bezig zijn dan de les. Met tekenen en muziek, met programmeren of met verhalen en gedichten. Dan moeten ze weer eens nablijven en stomme strafregels schrijven. Honderd keer: ik ben niet beter dan een ander, iedereen is hetzelfde, iedereen is gelijk. Het is dan ook niet vreemd dat de vier regelmatig spijbelen. Want de lessen zijn voor iedereen in de klas hetzelfde.

Dezelfde stof in hetzelfde tempo. En dus voor de een veel te saai en te moeilijk, voor de ander veel te makkelijk of totaal niet interessant. Nee, voor Bente, Jobbe, Perth en Anke is De Eerlijke School vooral een Stomvervelende School.

4 De eindopdracht

Nog een paar weken en dan zit het schooljaar erop. "Jongens, meisjes, de jaarlijkse eindopdracht komt eraan," kondigt Droog op een ochtend aan. "Jullie gaan in groepjes iets maken wat je op de laatste schooldag in de grote zaal presenteert. Aan de hele school. En om het extra spannend te maken: alle presentaties worden dit jaar live op TV uitgezonden. Want het hele land is nieuwsgierig naar hoe het er op school aan toe gaat na De Nieuwe Start. Is dat geen geweldige reclame voor onze fijne school?"

Filifijn reageert opgewonden. "OMG ... ik kom op TV! Wat zal ik aantrekken? Niet vergeten een afspraak maken bij de kapper en de nagelstudio!" Droog gaat verder. "Wat je gaat maken, mag je zelf weten. Een film, een toneelstuk, een kunstwerk, een maquette, een lied. Als het maar gaat over het onderwerp *Niet meer, niet minder. Iedereen gelijk!*"

"Tsjongejonge, wat een verrassing zeg," kreunt Jobbe. Al snel vormen zich in de klas verschillende groepjes om aan de eindopdracht te werken. De Buitenbeentjes gaan natuurlijk samen aan de slag. Na schooltijd verzamelen ze zich bij Anke thuis. "Ik vind dat hele 'iedereen gelijk' gedoe maar niks," moppert Jobbe. "Hoezo gelijk? Bente is veruit de slimste van onze klas. Ze hoeft maar één keer iets te horen en ze begrijpt het. En ik? Ik kom er ook wel, maar ik heb gewoon veel meer tijd nodig. Vind je dat gelijk?!"

“Anke is een genie op de computer,” gaat hij verder. “Perth maakt fantastische muziek. Ze hebben zoveel talent, maar daar heb je niks aan op deze school. Nee hoor, in deze stomme klas moet je steeds maar stilzitten en luisteren. Jullie lukt dat aardig, maar ik word er stapelgek van. Hoe kun je dan zeggen dat iedereen gelijk is?” Bente is het met hem eens. “Neem nou iemand als Selim, die nieuweling in onze klas. Haar ouders spreken nauwelijks onze taal. Dan moet het voor haar toch veel moeilijker zijn om de lessen te volgen dan voor iemand die hier is geboren?” “En Bas, die ’s ochtends in de klas verschijnt zonder te hebben ontbeten?” gaat Perth verder. “Achter zijn rug noemen ze hem Varkentje, omdat zijn buik altijd knort van de honger. Hoe moet je je dan concentreren op school?” “Weet je,” zegt Bente. “We zijn helemaal niet gelijk en hetzelfde. We zijn juist heel verschillend. Iedereen is anders. Als we dáár nu eens onze presentatie over maken?”

5 Aan de slag

De weken erop zijn de vier druk bezig. Anke gaat elke dag met Perth mee naar huis om daar aan haar hologram-computerprogramma te werken. Ze heeft een manier gevonden om haar laptop aan de piano van haar vriend te koppelen. Zodra Perth begint te spelen, verschijnen de meest wonderlijke beelden op het scherm. Mensen, dieren, een landschap, de zee... Die beelden projecteert Anke vervolgens met een laser in de lucht. Het is een razendknappe uitvinding die de wereld nog nooit heeft gezien. Jobbe is meestal bij Bente, om samen aan de presentatie te werken. Ze praten over het onderwerp, zoeken informatie en filmpjes op internet, schrijven stukken over hoe mensen van elkaar verschillen. Jobbe merkt dat hij Bente steeds leuker is gaan vinden. Het maakt hem blij en rustig in zijn kop, als hij bij haar in de buurt is. Bij Bent of bij Bente.

Een keer, toen Bente beneden een kopje thee haalde, snuffelde Jobbe nieuwsgierig wat rond op haar kamer. Naast het verplichte, saaie schooluniform hingen kleurrijke topjes, rokken en jurken in de kast. Maar ook stoere jongensbroeken en shirts. Onder in de kast stonden schoenen met een hakje naast stevige stappers. Jobbe had niet eens door dat Bente achter hem was komen staan,

totdat ze hem een vlugge kus op zijn wang gaf. “Wie zou me nu zoenen?” had hij zich afgevraagd. “Bente of Bent?” “Maakt dat iets uit dan?” raadde ze zijn gedachten.

6 Knap maar sáái!

Het is de dag van de presentaties. De grote zaal vult zich met leerlingen en leraren. Ook de TV-ploeg is aanwezig, met felle lichten en camera's. Achter het podium is het een drukte van jewelste. Iedereen is zenuwachtig bezig met de laatste voorbereidingen. Als de directeur van De Eerlijke School op het toneel verschijnt, wordt het stil in de zaal. "Dames en heren, jongens en meisjes, fijn dat jullie er allemaal zijn. We kijken allemaal vol spanning uit naar wat onze leerlingen hebben gemaakt naar aanleiding van de opdracht: Niet meer, niet minder. Iedereen gelijk! Mag ik jullie aandacht voor de eerste groep!"

Filifijn en haar vriendinnen nemen hun plaats in op het podium.

"Onze voorstelling heet We Are One!" kondigt Filifijn aan. "Muziek!"

Het groepje heeft een dans ingestudeerd, waarbij iedereen perfect gelijk op de muziek beweegt. "Knap, maar wel heel saai," fluistert Anke achter het podium tegen Perth. Ook in de zaal vindt men er weinig aan. De meesten volgen onderuitgezakt en verveeld geuwend de voorstelling van het dansgroepje. Pas als Filifijn in een elegante draaibeweging uitglijdt en op haar kont valt, veert de zaal overeind. Luid applaus en gelach. "Bravo Filifijn!"

Bulle en zijn 'bullebakken' hebben de opdracht 'iedereen gelijk' wel heel letterlijk genomen. Ieder houdt behendig een voetbal in de lucht. Inderdaad allemaal tegelijk. Een groepje heeft met een 3D printer een levensechte kopie van de Eiffeltoren gemaakt. De titel van het werkstuk: 'Geen verschil'. En zo volgt de ene na de andere presentatie en de zaal sleept zich verveeld naar de pauze. "Pfff ... hoeveel nog te gaan?"

7 Bulle maakt het goed

Nog tien minuten voordat ze aan de beurt zijn.

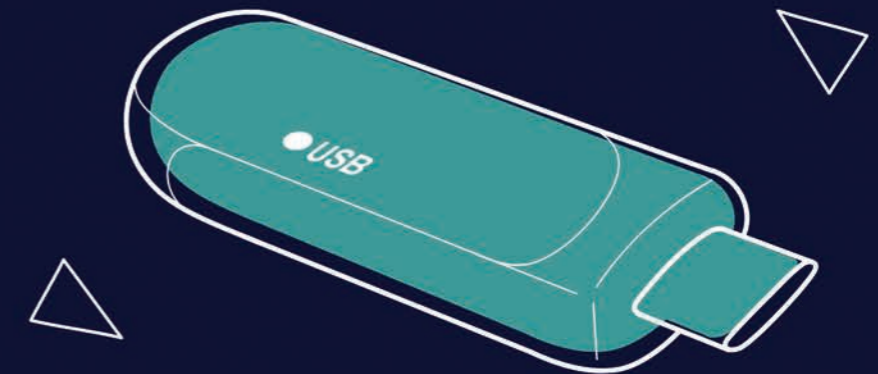
Anke heeft de hele presentatie op een stick gezet. Ze hoeft straks alleen nog maar op 'enter' te drukken om de voorstelling te starten. Ze stopt de stick nog één keer in haar laptop om te controleren of alles goed werkt. Op dat moment komt Bulle aanlopen. Wat moet die nou weer?

"Jongens, ik kom jullie even succes wensen." Huh ... wat krijgen we nou?!

"Het spijt me dat we dit jaar nou niet bepaald de beste vrienden zijn geweest. Misschien heb ik jullie wel eens geplaagd en was ik niet altijd even aardig.

Dat was echt niet zo bedoeld, hoor." Hij loopt naar Anke toe en steekt zijn hand uit. "Sorry, zullen we het maar vergeten en opnieuw beginnen?"

Anke kijkt Bulle wat verward aan. "Eh ... nou ja ... eh, prima," en ze drukt hem de hand. Bulle kijkt met een brede glimlach het groepje rond en loopt weer weg richting zaal. "Zet hem op hè? Dat de beste moge winnen!" Anke, Perth, Bente en Jobbe kijken elkaar stomverbaasd aan. Wat was dat nou weer?!

8 Alles lijkt verloren

“Dames en heren, jongens en meisjes, dan is het nu tijd voor de laatste presentatie van vanavond ... De Buitenbeentjes met hun project ‘Een kleurrijke wereld.’” Tijd om het podium op te gaan. “Allemaal klaar?” vraagt Bente. Anke pakt haar laptop en kijkt dan zoekend om zich heen. “Waar is nou die ...?” Ze kijkt onder de rommelige papieren op tafel, zoekt op de grond, kiepert haar rugzak leeg, voelt in haar zakken ... Ze kijkt haar vrienden met een wanhopige blik aan. “De stick! De stick met onze presentatie is weg! Wat moeten we nou?”

Perth zakt neer op een stoel. “Dan kunnen we het wel schudden. Alles wat we in de afgelopen weken hebben gemaakt, staat op die stick. Uren en uren werk. En nu hebben we niks.” Hij laat zijn hoofd hangen. Ondertussen wordt het rumoerig in de zaal. Iedereen wacht op de laatste presentatie. Waar blijven die mafkezen nou? “Losers!” klinkt het ergens uit het midden.

“Ze hebben gelijk,” zucht Anke. “We zijn losers, geef maar toe.” Ze pakt haar rugzak, klaar om verslagen naar huis te gaan. Jobbe staat op, met een woedende blik in zijn ogen. “Losers?! Sakkerju ... wat denken ze wel niet? Jij bent een winnaar Anke. En jij en jij en ik ... wij zijn winnaars en winnaars geven niet op. Toch? We zullen die klojo’s eens wat laten zien! Kom op, we hebben die klote-stick helemaal niet nodig. We doen het gewoon nu. Live!”

Het viertal kijkt elkaar aan. Waarom ook niet? “We gaan ervoor!” spoort Bente hen aan. Anke slaat haar laptop weer open en maakt snel een verbinding met de piano en het grote digibord op het toneel. “Alles klaar?”
“Alles klaar!”

9 Bulle met de billen bloot

De zaal is nu een heksenketel. Gejoel en gelach.

Proppen papier worden richting toneel gegooid. "Losers! Losers!"

Perth neemt met angstige ogen plaats achter de piano. Hij slaat aarzelend een heel zachte toon aan, maar legt dan zijn handen hoofdschuddend in zijn schoot. Dit gaat nooit lukken. Hij kijkt wanhopig over zijn schouder naar Bente die hem bemoedigend toeknikt. "Kom op Perth, je kúnt het!" Hij begint opnieuw, met gesloten ogen nu. De pianoklanken rijgen zich aaneen tot een wonderlijke melodie. Eerst zacht en langzaam, maar steeds luider en sneller. Meeslepend en betoverend. Het rumoer in de zaal verstomt.

"Yes, daar gaat-ie!" roept Anke. Haar vingers vliegen razendsnel over het toetsenbord van de laptop. Ze drukt op 'enter' en in de zaal wordt een enorme doorzichtige bol geprojecteerd, tot hoog tegen het plafond. Als een gigantische zeepbel waar je middenin zit. Anke tikt nog een commando in en dan wordt de zeepbel gevuld met beelden uit Perth's piano. Een deinende zee met glinsterende golven. Daarboven een weidse wolkenlucht tegen een hemel die gloeit en straalt door een ondergaande zon. Iedereen in de zaal kijkt met open mond toe. Ademloos.

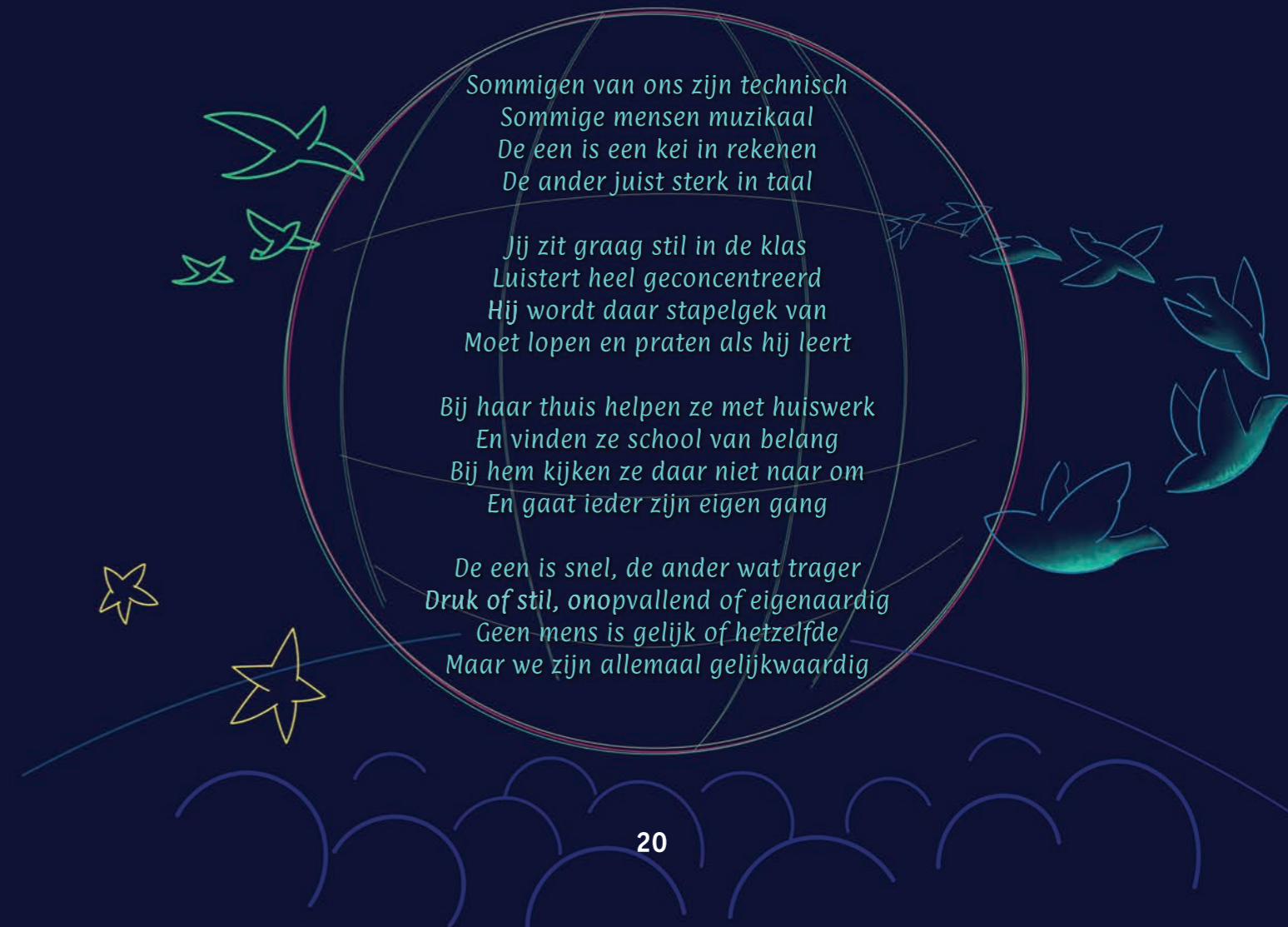
Dan is Jobbe aan de beurt. Als een bezetene gaat hij tekeer op het digibord. De hemel in Anke's zeepbel vult zich met Jobbe's tekeningen. Het zijn ongelooflijk knappe portretten van alle leerlingen in hun klas. Bart, Selim, Bente, Filifijn en haar vriendinnen, zelfs mijnheer Droog ... Jongens, meisjes, groot, klein, blank, getint, Steven in zijn rolstoel, Anke met haar bril, Mette met haar rode haren ... En daar is ook Bulle. Op het moment dat Bulle's portret verschijnt, krijgt Anke een idee. Er hangen toch overal bewakingscamera's? Tien seconden, meer heeft ze niet nodig om het beveiligingsnetwerk van de school te hacken. Even zoeken en jawel hoor, daar heeft ze het! Ze drukt een toets in van haar laptop en leunt met een brede glimlach achterover.

In het hologram hoog in de lucht is opeens te zien hoe Bulle achter het podium zijn klasgenoten opzoekt. "Jongens, ik kom jullie even succes wensen." In de zaal stoten leerlingen elkaar aan. Alle hoofden draaien richting Bulle. De TV-ploeg heeft in de gaten dat er iets aan de hand is. Een camera zoomt in op de leerling achterin, die steeds dieper in zijn stoel lijkt weg te zakken. De gehackte bewakingsbeelden zijn overduidelijk. Iedereen ziet nu hoe Bulle stiekem een stick uit een laptop haalt en deze in zijn zak laat glijden. "Zet hem op hè? Dat de beste moge winnen!"

Even is het stil en dan klinkt er gefluit en gejoel. "Bulle met de billen bloot" roept er iemand, waarna iedereen in lachen uitbarst. Bulle veert overeind en rent met rood aangelopen hoofd de zaal uit. "Bye bye Bulle!"

10 Allemaal gelijkwaardig

De muziek klinkt zachter, de beelden in de zeepbel vervagen. Bente loopt naar voren naar een microfoon. Ze draagt een gedicht voor en haar woorden vinden één voor één een plaatsje in de doorzichtige bol.

De muziek stopt, de beelden verdwijnen, het licht gaat uit.
In de zaal kun je een speld horen vallen. Totdat iemand voorzichtig begint te klappen. Anderen volgen en dan klinkt er een oorverdovend applaus.
“Bravo Buitenbeentjes!”

11 De Wereld van de Wijnberg

Het optreden van Bente, Jobbe, Perth en Anke is op TV uitgezonden en er zijn tientallen filmpjes op internet gezet. Iedereen heeft het erover. In talkshows en nieuwsprogramma's buigen deskundigen zich over de vraag 'Hoe zorgen we ervoor dat alle kinderen een gelijke kans krijgen?' Er worden vragen gesteld in de Tweede Kamer en minister van onderwijs J. Vlakgom, groot voorstander van 'Iedereen Gelijk', moet zelfs aftreden.

Om te onderzoeken hoe het allemaal beter en eerlijker kan, wordt er een commissie in het leven geroepen onder leiding van professor Wijnberg. Professor Wijnberg heeft jarenlang onderzoek gedaan naar de verschillende manieren waarop mensen leren. Maar zij vindt dat ook kinderen en jongeren zelf moeten kunnen meepraten over hun school. Daarom vraagt de commissie Wijnberg leerlingen mee te denken over hoe het onderwijs van de toekomst eruit moet zien. Die vraag is één van de belangrijkste onderwerpen op het lesprogramma in het nieuwe schooljaar.

Maandagochtend, 14 augustus, 2034.

Bent en Jobbe stappen het schoolplein op. Nieuwsgierig en tegelijk een beetje zenuwachtig. Als de zoemer klinkt, lopen ze naar de ingang waarboven een spiksplinternieuw naambord hangt. De Wereld van de Wijnberg.

www.dewereldvandewijnberg.nl

Een Nieuwe Start

De Nieuwe Start was de laatste maanden hét onderwerp van gesprek geweest in het land. In de kranten, op TV, op internet...

Overal hoorde je dat het de hoogste tijd was voor verandering. Tientallen jaren hadden de problemen zich in het land opgestapeld.

“We maken een Nieuwe Start,” maakte onderwijsminister Vlagom bekend. “Een nieuw begin onder het motto ‘Iedereen Gelijk’.

En we beginnen op de scholen, want wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.”